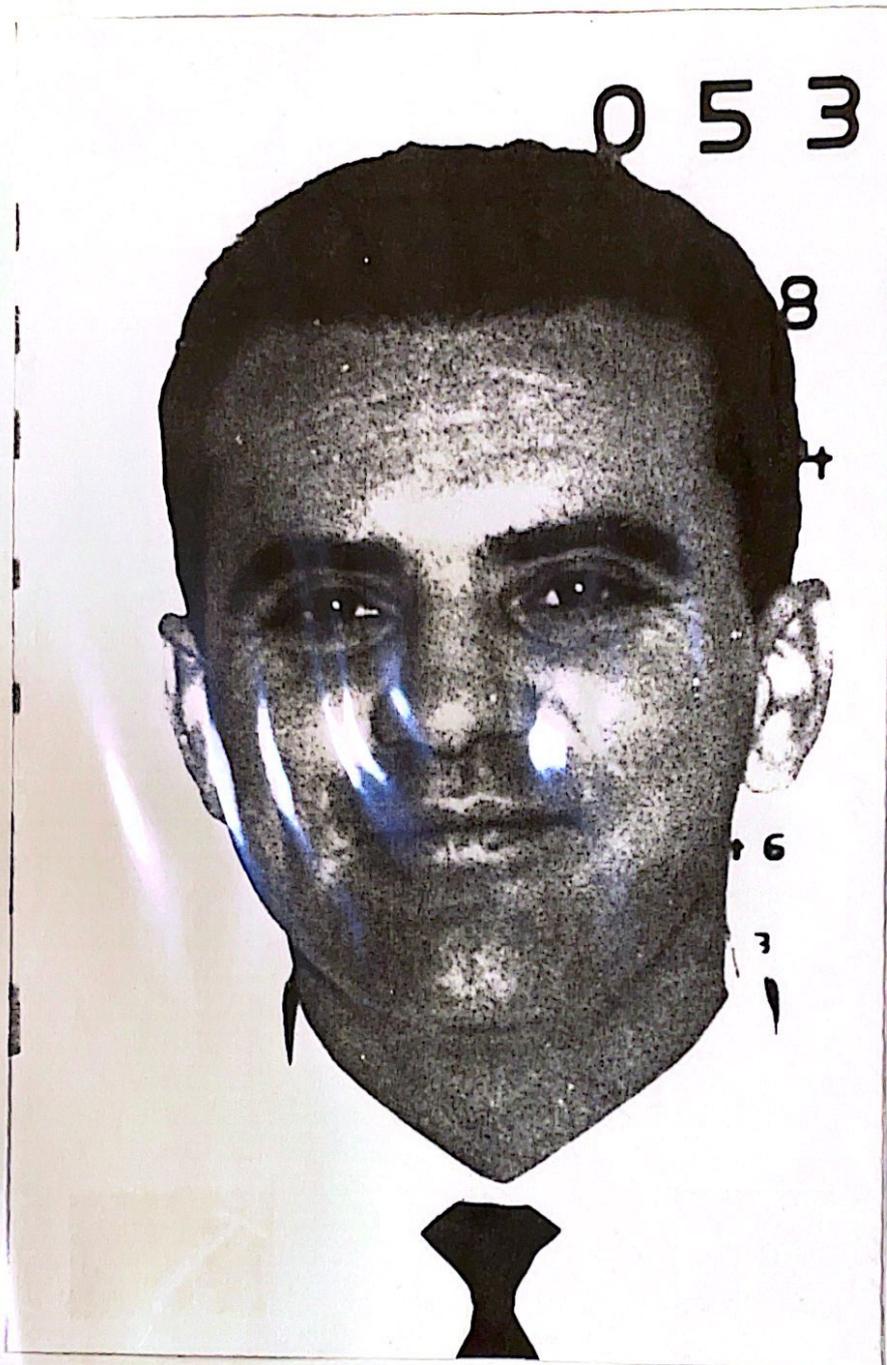

רובינפלד גדעון

א' ניסן תר"צח - כ"ג תשרי תש"לד
נפל בקרב

הבלרות

ילדותו ובלגרותו עברו עליו בירושלמיים. עזרעון למד
בגן ילדים 'שטראוס' בית חינוך לילדי עובדים ובית
חינוך תיכון. וסיים במסגרת פילאית השתייך לתנועת
הנוער: "התנועה המאוחדת".
למד אנגלן בכינוף חלילית ומפוחית.
למד באוניברסיטה העברית בבית ספר לרפואה וקיבל
תואר דוקטור לרפואה.
כסוציולוג נתן שיעורים פרטיים בחלילית ומפוחית.
בבית החולים "אסף הרופא" עבר התמחות ברפואת
עיניים. בתום תקופת ההתמחות קיבל תואר-מומחה
לרפואת עיניים.

גדעון כאב

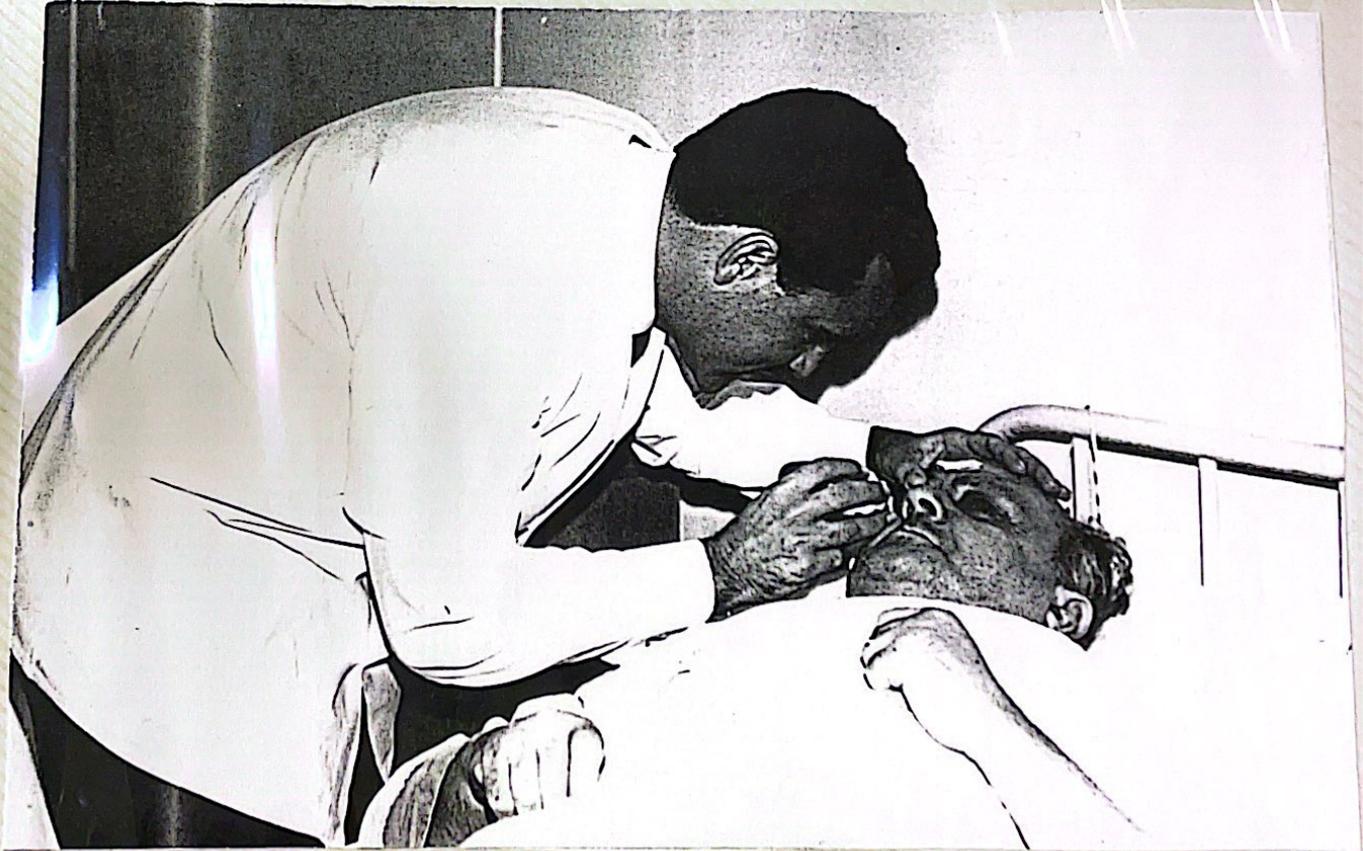
היה איש משפחה למופת. אב מסור ואוהב לילדיו.
השאיר אחריו שלושה ילדים: עירית, היתה בת 11.5 כיום
נשואה לעופר ואם לילד-גדעון. עירית פסיכולוגית
תעסוקתית. ערן, היה בן 8 כיום בן 13. נשוי ליעל.
עובד כעריפיקאי. עמית היה בן 5 כיום בן 29. נשוי
לרות. ישם בנו מיכאל. עמית מהנדס אלקטרוניקה.
עירית: "היה קשה לעצור בלי אבא. לא זוכרת הרבה
מלבד שהיה אבא טוב ואוהב".

אישיותו

ג'צ'ען היי אדס מיוחצחם ופתוח לאנשים. רציוני.
אחראי איש משפחה אורה ומסופג'ען היי אדס
ארהב ומקובל על כל מכריו וחבריו. היי מסופג מאוז
לחולאים בהם טיפל. החולאים אהבו אותו.
בצבא ג'צ'ען לא צ'עק על חיילים ולא פקד עליהם.
הוא הסביר להם את שעליהם לעשות.
בזמן המלחמה בפלוגה היו מקבלים מיכל מים כבי
לשתות ולהתנקות קצת. בגלל שיצ'עו שג'ען אורה
ניקיון נתנו לו להתרחץ במים שהאיט'עו מהמיכלים
לציון שהוא היחיד שנתנו לו להתרחץ במיכל. וכה
מראה כי כיבדו את ג'ען ואת תרומתו לפלוגה.
ארהב מאוז מוסיקה. אמנות וספרות. עסק בספורט: טניס.
שחייה והתעמלות.

גדעון כרופא

גדעון היה מומחה לרפואת עיניים.
את התמחותו עשה בבית החולים "אסף הרופא".
בשלה מסוים פתח מרפאה פרטית בראשון לציון.

גדעון משה בחולצה

אחותו חדזה מספרת:

געזען הייב יאז כשרוני מאוז אוסיקלי הצטיין בספורט.
ויחז עם זאט בעבודת ידיו (מלאכה וכדומה).
הייב אזם בלתי פטיילאה את הבית את ההורים.
העריק את העבודה הקשה
חברים מאוז אהבו אותו והבית תמיד הייב מלא בחברים
ובחברות.
היינו נוסעים לטייל עם ההורים וגעזען הייב מתייחס
אליי מאוז יפה למרות פער השנים בינינו.
געזען תמיד אהב לערוף הוא הייב עובד בכל חופשת
קיץ ומרוויח כסף הוא ערף לממן לי את שיעורי הבלט
מכיוון שלהורי לא הייב כסף

"כשט נשמה טובה"

גזעון איסו מספר:

גזעון היה פריני מאוז אחראי ויחד עם זאת בעל חוש
הוא איכפתיות אל כולם.
הקדיש המון אינצ'ים הן הנשינה והן בלימודים עצמם.
שירת בצבא כרופא והשתחרר בצעדת סיני.
במפאתו הפרטית היתה זאת פתוחה גם לחולאים חסרי
אמצעים.

מלחמת יום הכיפורים

הערב יום הכיפורים ה-5 באוקטובר הוכרז הצה"ל מצב
ט': צרפת כוננות שלא נכקרו לה מאז מלחמת ששת
הימים.

טס הצבא המצרי וגם הצבא הסורי היו ערוכים
כוננות- מיגננה אבל המערב אמנה לכוננות מתקפה
לא צרש יותר מכמה שעות.
עציון לא הוחלט על גיוס מילואים. אבל בהתיעצות שרים
שנערכה בשעות הבוקר סוכט כי ראש הממשלה ושר
הביטחון יהיו פסאים לגייס אותם בשעות הצורק.
רק בשעה 4 בבוקר יום הכיפורים ה-6 באוקטובר הובא
לידיעתם של ראש הממשלה ושר הביטחון המידע שהביא
עמו ראש המוסד כי המלחמה עומדת להפתח בשעות
אחר הצהריים של אותו יום.

הממצרים והסורים האמינו כי בחרו בעיתוי הטוב ביותר
למתקפה.

בעונה זו של החודש פני המים בתעלה נמוכים הירח
מעט מלא והפאות בליילה טובה.
חולץ מצה הנסיבות הפוליטיות נוחות עכשיו יותר מתמיד.
בישראל נערכות בחירות והממשלה עסוקה בהם.
ארצות הברית נאבקת בפישת ווארטייט.

והעיקר יום הכיפורים הוא יום שבתון מלא בישראל.
התחבורה הצ'יבורית משותקת. מערכות התקשורת כמעט
שאינן מאוישות העיתונים אינם מופיעים. הרציו
והטלוויזיה לא פועלים ובצבא נותרים בתורנות רק
כוחות קטנים.

אומנם גם המוסלמים היו אך בעינינו של צום הפמזן
שנה לא מועד נוח למאמחה אבל צווקא עובדה זו
חיברה את הסברה כי הפתעתם של הישראלים תהיה אף
עצומה יותר שהרי לא יניחו כי הערבים יפתחו במאמחה
בימי הצום.

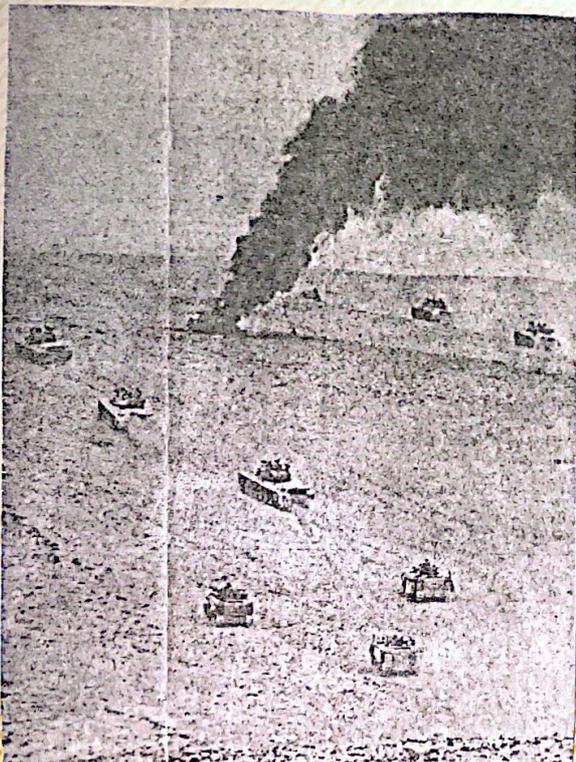
ההכתרה

אל פי הידיעה שהגיעה הייתה המתקפה המיצרית סורית
אמורה להתחמש בשעה 6 לפנות ערב צה"ל קיבל הוראה
להעביר מיד כבי לקצט את פני ההתקפה הצפויה.
בסיני היה העיקר - למנוע את הצליחה
באלון הוואט בשעות הבוקר פיננסיים של כל הנשים
והילדים מן ההתנחלויות.
הכוחות קיבלו פקודה לתפוס לפנות ערב את העמדות
שהן עליהם להימצא אל פי התופנות של הפרישה לקרב.

באנציקלופדיה העיברית מעבורת ספריית
פועלים. כר מזינת ישראל (מילואים).

חייל השיריון

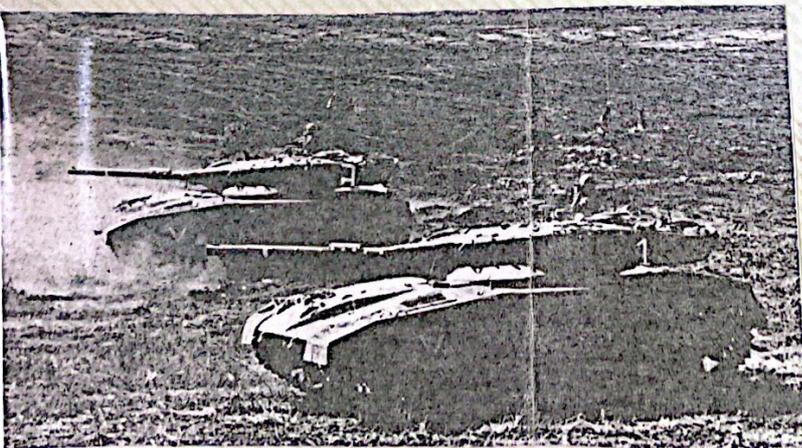
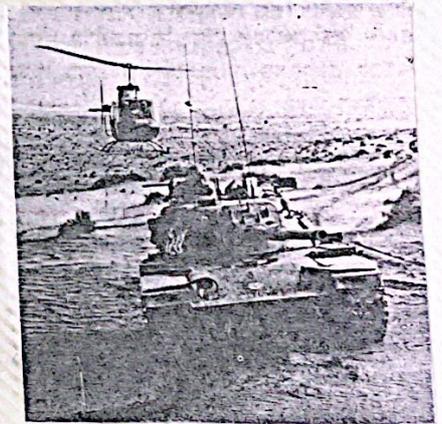
הוא את הטנק חוללה מהפכה באומנות האלחמה
ביבשה - היא החזירה לאיטיות בסדרה הקרה את כושר
התנועה והתמרון.
הוא את המוסט גרמה אל היא לאהפכה מהותית.
ביזוסירה אלחמה מימד חדש - הפירה האוירית.
השינוי בין הטנק לבין המוסט הוא זה ששה את
האלחמה המודרנית.
היו התפתחויות רבות ושונות במהלך הזמן שסינו את
אסטרטגית הלחימה והמצאת מכשירים חדשים

תמונה של טנקים סוריים
לצד טנקים ברמת הגולן.

המלחמת יום הכיפורים (1973). הניצות המסוריינות בלמו
את המתקפות האשיות של מצריים בסני ושל סוריה
בגולן. עברו למתקפות נגד והעבירו את המלחמה
לעומק שטחי האויב.

סירות פולקה בין השניון
לחיל האוויר

יחידה של סנק "המרכבה"
שנבנה בישראל.

בלמן המלחמה

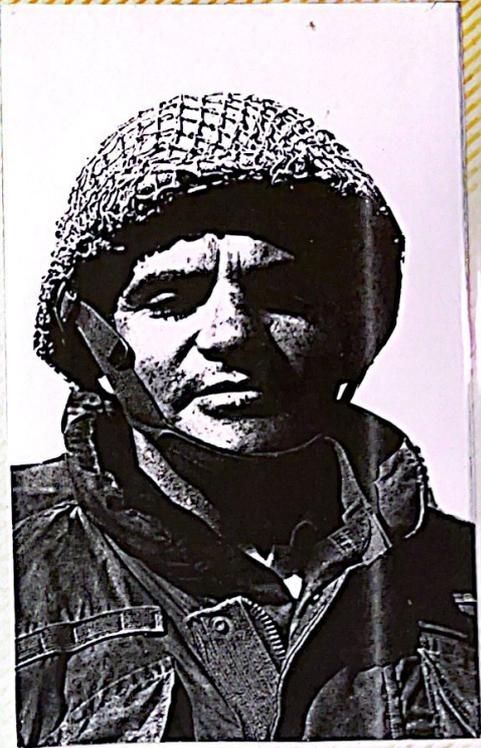
עצמון שירת בחייל השיריון הגדוד פואה
הוא היה בפלוגה פואית
בזבא הפופאים מפלים בכל הפצוטים ולא חשוב מנין
הם.

עצמון נפל מעבר לתעלת סואץ במקום שנקרא "צוואר
סוואר". כשבועיים לאחר פרוץ המלחמה
התחולל קרב אויבי בין מטוסים מצריים ומטוסים שלנו.
ובאותו זמן המחלקה של עצמון קבלה הוראה להתפרס
ולחכות לפצוטים.

באמצע הקרב אחד המטוסים המצריים פגע מלמעלה את
המחלקה של עצמון שחכתה לפצוטים.
הוא צלל אליהם באופן פתאומי וירה במכונית ירייה על
המחלקה.

עצמון ועוד שלושה חיילים נפצעו.
עצמון נפגע מקליע בצוואר והוא נהרס במקום.
עצמון טיפל בטייסים מצריים כחצי שעה לפני נפילתו.
בימי לא היה זמן להתיחס לנפגעים.
היה עוד רופא שראה את עצמון נופל והוא התעלל
עצמון קבור בהר הרצל בירושלים.

11696 / 1030

9K110 9K119

דברים אחרונים

חברו אורי אורליק:

"כשידענו למאחמה הייתי מתוח ולחולץ. ג'צ'עון ניאט
אלאייטפח על כתפי ואמר לי-אל תצאט אורי. עוז
נשה יחז בקאנטרי קלאב."

"בהפסקות שבין הקרבות היה ג'צ'עון לוקח לוח על
והיה נותן הפצאה על מבנה העין.
כואם הקשיבו לו והיו מפותקים."

"ג'צ'עון ואני ישבנו במסעדה והתקשתי לקרוא את
העיתון והרחקתי אותו כדי לקרוא יותר ברור.
ג'צ'עון הבחין מיז ואמר לי: "אתה צריק מסקפייס."

אתו שוה רובינפלד:

כשנפדענו לפני שיצא מהבית אמר: "אל תצאטי.
רופאים לא נהפטים בקרבאני אחזרפ."

הרכבתנו

למצנו שמאחורי כל חיוף והרוץ יש אפשרה יש חיים.
לכל נופל יש סיפור משלו ולא רק עם ומספר.

גליה ואיה

איה ברטר אלרון: 03-9655440 תל-ז

גליה הר-מלח אלרון: 03-9662480

חטיבת ביניים "אורזי הגטאות":

טל: 03-9655440

סיון רפפורט

שרית אטמסטיין

יעל שפס.

משפחת רובינפלד מספרת על האב ד"ר גדעון רובינפלד ז"ל שנפל במלחמת יום הכיפורים.

היתה תקופה שהילדים כעסו על אמם. "הם ראו שלקשתי את גרעון במכונית למקום הגיוס וחזרתי בלע"י ריח. עמית לא שחח לי את זה. כל זמן שנסעתי כמכונית של גרעון היה אומר לאמ"י "את רואה, סבתא, היא שוב לא החזירה אותו, בשלב מסוים פסק לדבר על זה". כיום, עמית טוען כי אינו זוכר את הדברים, שכן היה צעיר מאוד.

לילדים היה קשה לקבל את האסון. כל אחד קיבל זאת בדרכו הא, עד היום הם כועסים על הביטוי "יתומי מלחמה", לדבריהם, אינם יתומים, שהרי יש להם אמא, עזרית, שהיתה בת 11 וחצי כשנורג אביו, סירבה לדבר. היתה זו עזרית שליוותה את גרעון עד פתח הבית כשיצא למלחמה והוא הבטיח לה שיחזור כי "רופאים אינם נהרגים במלחמה". תגובתה הראשונה לאחר האסון היתה שהוא שיקר לה.

ערן, שציד גם לפני כן, החל בגיל 8 וחצי לציד כצבאי שמו, ציד גופות שרופות הרבה מאוד שחור. גם כלי נגינה הרבה לציד. גרעון עצמו היה מוסיקלי, ניגן בחלילית ובכינור וחשוב היה לו שגם ילדיו יקבלו חינוך מוסיקלי, היה יושב עם ומנגן - הבנים נכינו, עזרית נפסגתה והיא בחליל, ערן המשיך לציד וזמם ולילה, לא היה מסוגל לישון, "אחת מבעיותיו היתה שעליו למלא את מקום ראש המשפחה כמו שכונב בתנ"ך, והוא היה מוסר מקי, מספרת שושנה, "עד שהסברתי לו, שבת" קשה המודרנית, אמא יכולה להסתדר בלי זה".

עמית הקטן (היה אז בן חמש וחצי) סיפר שאביו היה גיבור וכי לאחר שישוחררו את השבויים יוציאו אותו מהקבר, מאדחי יותר הסתבר לשושנה, כי היה מבקש משכנים לקחת אותו לבקר את אביו בבית "יד לבנים".